Dosar nr. 2c-1065/2025
2-25082355-12-2c-11062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

01 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Mihaela Scripliuc examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu A0130-0187 cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 28 mai 2025, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva APC nr. A0130-0187 cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 145 747,07 lei, acumulată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, a dobânzii de întârziere în sumă de 12 961,92, calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 31 decembrie 2024, a dobânzii de întârziere în sumă de 6 923,98, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2025 – 30 aprilie 2025, precum și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 5 518,96 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, furnizarea energiei termice se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei termice, încheiat între unitățile termoenergetice sau între unitatea termoenergetică și consumator.

Totodată, conform art. 105 și 117 din Codul fiscal, livrarea de energie termică se consideră livrare de mărfuri, supusă evidenței și pentru care se eliberează cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală.

De asemenea, a menționat că, între SA „Termoelectrica” în calitate de Furnizor și APC nr. A0130-0187 (anterior ACC nr. 55/143), în calitate de Consumator, a fost încheiat Contractul de furnizare a energiei termice nr. 5247 din 01 iulie 2020, potrivit căruia Furnizorul și-a asumat obligația de a asigura livrarea energiei termice Consumatorului, până la punctul de delimitare a rețelelor termice, iar Consumatorul are obligația să o achite în termen.

A afirmat că, în vederea susținerii, celor menționate, atrage atenția și la prevederile art. 1108 alin. (1) și (4) din Codul civil, odată cu încheierea contractului de livrare a energiei termice, a luat naștere obligația de livrarea a energiei termice de către furnizor, iar odată cu aceasta a luat naștere obligația cumpărătorului de a achita contravaloarea.

Susține că, odată cu furnizarea energie termice, furnizorul a eliberat lunar facturi fiscale și conturi de plată către APC nr. A0130-0187, acestea la rândul său fiind contrasemnate de către consumator, fapt ce denotă livrarea mărfii în volum deplin la tariful aprobat de către ANRE.

A invocat că, până în prezent, APC nr. A0130-0187 nu și-a onorat pe deplin obligația de plată a întregului volum de energie termică livrată, astfel la situația din 30 aprilie 2025, aceasta înregistrează față de furnizor o datorie în sumă de 145 747,07 lei.

Reține că, din materialul probatoriu anexat se atestă că, SA „Termoelectrica" în calitate de furnizor și-a executat corespunzător toate obligațiile contractuale, or a livrat energie termică debitorului până la branșamentul termic stabilit, în volumul și calitatea convenită, a facturat cantitatea de energie termică și a înaintat spre plată debitorului documentele de plată lunare pentru achitare în termenele stabilite. Pretenții cu privire la cantitatea și calitatea energiei termice livrate în perioada raportată, pârâtul nu a înaintat și respectiv nici documentele de plată nu le-a contestat, fapt care demonstrează legalitatea și onestitatea acțiunilor reclamantului.

Notează că, prin prisma prevederilor enunțate se constată că, obligația de plată a datoriei cu certitudine îi revine APC nr. A0130-0187.

Argumentează că, în vederea soluționării amiabile a situației create, în adresa APC nr. A0130-0187, a fost expediată/prezentată notificare, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a sumelor pretinse în termen de 7 zile calendaristice.

La fel, a remarcat că, până în prezent, nu a fost achitată datoria acumulată, astfel la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria pentru energia termică constituie suma de 145 747,07 lei.

Informează că, neexecutarea de către pârât a obligațiilor sale de plată integral și la timp pentru energia termică livrată, afectează, direct proporțional capacitatea financiară a SA „Termoelectrica" care, din cauza acestor creanțe neîncasate, nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale, având sechestrate mijloacele bănești în conturile bancare.

Expune că, astfel, în temeiul normei legale menționate, și ținând cont de faptul că, partea pârâtă și-a neglijat obligațiile de plată scadente, partea reclamantă este îndreptățită de a pretinde plata dobânzilor de întârziere.

Astfel, conchide că, prin notificarea nr. 79/190j din 27 ianuarie 2025, APC nr. A0130-0187 a fost notificată inclusiv și despre faptul că, neachitarea datoriei după expirarea termenului acordat, va genera în conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, calcularea dobânzii de întârziere începând cu data de când a devenit scadentă prima factură și va continua până la data achitării integrale a datoriei, iar rata dobânzii de întârziere va fi egală cu rata prevăzută la art. 874 (Cod civil) plus 9 puncte procentuale pe an.

Cu regret evidențiază că, până în prezent, datoria nu este achitată, fapt ce a determinat ca SA „Termoelectrica" să calculeze dobândă de întârziere începând cu 01 mai 2024 (dată la care a devenit scadentă prima factură fiscală), prin urmare suma dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 31 decembrie 2024 constituie suma de 12 961,92 lei, iar pentru perioada 01 ianuarie 2025 – 30 aprilie 2025 dobânda de întârziere constituie 6 923,98 lei.

Invocând prevederile art. 9 alin. (2) lit. a), 10 alin. (1) și (2), 11 alin. (1) și (2), 774, 775 alin. (1), 776, 858, 992 alin. (1) și 1018 din Codul civil, solicită, admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea de la APC nr. A0130-0187 în beneficiul SA

„Termoelectrica” a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 145 747,07 lei, acumulată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, a dobânzii de întârziere în sumă de 12 961,92, calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 31 decembrie 2024, a dobânzii de întârziere în sumă de 6 923,98, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2025 – 30 aprilie 2025, precum și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 5 518,96 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 iunie 2025, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” a fost acceptată spre examinare, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă (f.d. 35-36).

La 20 iunie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată copia încheierii nominalizate, iar pârâtei i-a fost expediată și copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate (f.d. 37-38).

La 09 iulie 2025, pârâta APC nr. A0130-0187 a depus referință asupra cererii de chemare în judecată (f.d. 40-41).

În motivarea referinței a indicat că, în cererea de chemare în judecată, reclamanta susține că, în temeiul contractului încheiat cu APC nr. A0130-0187, aceasta din urmă ar fi obligată să achite integral datoriile rezultate din consumul de energie termică aferent locatarilor condominiului.

Menționează că, totuși, potrivit notificării nr. 79/190j din 27 ianuarie 2025, suma pretinsă de 154 571,71 lei reprezenta, la acea dată, datorii individuale istorice ale următorilor coproprietari: Borș Vasile – 126 504,96 lei; Coloteniuc Vasile – 15 622,10 lei; Troșchin Elena – 10 842,54 lei; Sprâncean Gheorghe – 1 448,00 lei (achitată între timp).

Afirmă că, creanța pretinsă de SA „Termoelectrica” nu rezultă dintr-un consum colectiv al asociației, ci din neexecutarea obligațiilor de plată de către acești patru locatari individuali. În acest sens, asociația nu a beneficiat de serviciile respective în nume propriu, ci a acționat exclusiv ca intermediar contractual, în virtutea rolului său administrativ în cadrul condominiului.

La caz, susține că, în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (3) din Legea cu privire la condominiul, APC nr. A0130-0187 a întreprins toate măsurile legale necesare pentru recuperarea datoriilor, formulând cereri de chemare în judecată împotriva fiecărui coproprietar restant, în dosarul Borș, s-a solicitat încasarea sumei de 126 504,96 lei de la Borș Vasile, precum și dobânda legală aferentă de 10 608,33 lei; în dosarul Colotenciuc, s-a solicitat încasarea sumei de 15 622,10 lei de la Coloteniuc Vasile și Veronica, și dobânda legală aferentă de 1 310,02 lei; în dosarul Troschin, s-a solicitat încasarea sumei de 10 842,54 lei de la Troșchin Elena, precum și dobânda legală de 902,22 lei.

Mai precizează că, fiecare acțiune a fost însoțită de calcule detaliate, notificări oficiale și probe privind datoria individuală aferentă, inclusiv informații emise de SRL „Infobon” și SA „Termoelectrica”.

În continuare, a invocat că, toate aceste demersuri arată că, APC nr. A0130-0187 nu a pasivizat creanțele și că, nu are calitate de debitor al sumei pretinse în prezenta cauză, nefiind beneficiarul serviciului și nici subiectul raportului juridic de plată.

Suplimentar accentuează că, urmează a fi verificat dacă SA „Termoelectrica” nu a înaintat separat acțiuni către locatari.

Atestă că, în ceea ce privește calitatea procesuală pasivă, aceasta trebuie analizată în raport cu art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în speță, subiect al raportului material litigios nu este APC nr. A0130-0187, ci fiecare coproprietar restant individual, în favoarea căruia serviciile au fost prestate și care au generat prin neplată prejudiciul invocat de reclamant.

În concluzie notează că, temeiurile legale susțin fără echivoc că, Asociația nu este debitor al obligației de plată, răspunderea aparține exclusiv locatarilor, iar acțiunea SA „Termoelectrica” este îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Prin urmare solicită respingerea acțiunii, deoarece pe rolul instanței se află un litigiu între aceleași părți, și același obiect și având aceleași temeiuri. Astfel, reclamantul nu avea dreptul de a depune acțiunea în judecată.

La 30 iulie 2025 și la 08 august 2025, SA „Termoelectrica” a depus obiecții la referința depusă de APC nr. A0130-0187 (f.d. 52-53, 60-61).

În motivarea obiecțiilor a indicat că, urmare examinării referinței depuse de APC nr. A0130-0187, își exprimă dezacordul cu cele invocate și consideră argumentele în referința depusă de către pârât ca neîntemeiate, formale și lipsite de orice suport probatoriu.

Menționează că, în conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014 și Regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 23 din 26 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” a livrat energia termică către blocurile locative gestionate de APC nr. A0130-0187 (anterior ACC nr. 55/143) în baza Contractului nr. 5247 din 01 iulie 2020, încheiat între Furnizor și ACC nr. 55/143 (Consumator), ultima la rândul său fiind prestator de servicii comunale, inclusiv servicii de termoficare pentru locatarii din blocurile locative gestionate.

Astfel, a afirmat că, în corespundere cu prevederile contractuale, SA „Termoelectrica” lunar prezenta ACC nr. 55/143 factura unică de plată pentru toată energia termică utilizată pe tot fondul locativ gestionat, strict conform indicațiilor aparatelor de evidentă instalate la hotarul de delimitare a rețelelor termice (la intrarea în blocurile locative).

Susține că, ulterior, potrivit art. 2 și 25 alin. (6) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, gestionarul fondului locativ de sine stătător sau prin intermediul unui centru specializat, exercitând calitatea de intermediar la decontări, a repartizat consumul de energie termică pentru fiecare apartament în parte în baza următoarelor date: suprafața apartamentelor, numărul de locatari, numele/prenumele proprietarilor, procentul de calcul etc.

Respectiv, a invocat că, ACC nr. 55/143 în bază de contract privind prestarea serviciilor de intermediar la decontări cu Centrul de calcul SRL „Info Bon”, a asigurat distribuirea pe apartamente a volumelor de servicii comunale furnizate/prestate, emiterea și expedierea bonurile de plată, perceperea plăților de la consumatori și transferarea operatorilor/furnizorilor.

Notează că, acumulând o datorie față de furnizorul de energie termică în mărime de 145 747,07 lei, facturată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, a determinat SA „Termoelectrica” de a acționa în judecată APC nr. A0130-0187.

Accentuează că, solicitând respingerea acțiunii, pârâtul face trimitere la prevederile noii Legi cu privire la condominiu nr. 187 din 14 iulie 2022, ducând în eroare instanța de judecată, unde conform Contractului de furnizare a energiei termice nr. 525247 din 20 iunie 2024, gestionarul fondului locativ - APC nr. A0130-0187 are calitatea de intermediar la serviciu.

Informează că, SA „Termoelectrica” solicitând încasarea datoriei de la APC nr. A0130-0187 se bazează pe un contract de livrare a energiei termice încheiat până la adoptarea și intrarea în vigoare a Legii cu privire la condominiu nr. 187 din 14 iulie 2022 (Contractul de furnizare a energiei termice nr. 5247 din 01 iulie 2020).

Reține că, la cererea de chemare în judecată au fost anexate toate probele pertinente și concludente ce atestă temeinicia acțiunii înaintată de reclamant - extrasul de cont, factura fiscală, semnate de administratorul APC nr. A0130-0187.

Faptul că, APC nr. A0130-0187 a acționat în judecată unii consumatori cu datorii la energia termică, nu poate servi temei de respingere a prezentei acțiunii înaintată de SA „Termoelectrica” împotriva APC nr. A0130-0187. La încasarea datoriei de la persoanele fizice calitatea de creditor îi revine gestionarului fondului locativ, adică APC nr. A0130-0187, iar SA „Termoelectrica” are calitatea de creditor prin prisma Contractului nr. 5247 din 01 iulie 2020, în relațiile cu APC nr. A0130-0187.

În concluzie, SA „Termoelectrica” consideră că, pârâtul solicitând respingerea acțiunii de încasare a datoriei la energia termică, prejudiciază interesele întreprinderii energetice SA „Termoelectrica”, fapt care poate duce la un impact social negativ, ori furnizorul de agent termic nu-și poate onora obligațiile de plată față de creditorii săi, unul din care este SA „Moldovagaz”.

A relatat că, în cadrul procesului dat, prin invocarea și tratarea cu rea-credință a unor argumente irelevante și care nu corespund realității de fapt și de drept, interpretând normele legale după propria poziție și nu conform principiilor generale, pârâtul urmărește un singur scop, exonerarea în mod ilegal de la plata datoriei acumulate la energia termică, ceea ce este inadmisibil.

Reieșind din cele relevate, prin prisma normelor de drept citate în obiecții și a celor relatate în acțiunea înaintată, pe motivele de fapt și de drept invocate, SA „Termoelectrica” consideră ca nefondate argumentele expuse de către pârâtul APC nr. A0130-0187 în referința sa și care urmează a nu fi luată în considerare.

Studiind probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, în ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul, ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dispozițiile codului privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile acestui capitol nu prevăd altfel.

Norma cuprinsă în art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

Iar art. 276^4 alin. (1)-(5) din Codul de procedură civilă stabilește că, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 9 alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar, din contracte și din alte acte juridice.

Articolul 10 alin. (1) din Codul civil expres menționează că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna credință se prezumă până la proba contară.

Iar art. 11 alin. (1) din Codul civil stipulează că, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În corespundere cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială

concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin prisma art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, furnizarea energiei termice se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei termice, încheiat între unitățile termoenergetice sau între unitatea termoenergetică și consumator.

Din prevederile art. 1027 din Codul civil rezultă că, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sânt esențiale clauzele care sânt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Din materialele cauzei se atestă că, la 01 iulie 2020 între SA „Termoelectrica” în calitate de furnizor și ACC nr. 55/143 (actualmente APC nr. A0130-0187) în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr. 5247 potrivit căruia furnizorul și-a asumat obligația de a asigura livrarea energiei termice consumatorului, până la punctul de delimitare a rețelelor termice, iar consumatorul avea obligația să o achite în termen (f.d. 5-8).

Contractul de furnizare a energiei termice nr. 5247 din 01 iulie 2020 în acord cu pct. 2.2., a fost încheiat pe o perioadă de timp nedeterminată.

Conform pct. 2.1 din contractul menționat, furnizorul s-a obligat să asigure livrarea energiei termice consumatorului la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță pentru încălzire, prepararea apei calde menajere, necesități tehnologice, ventilare.

Potrivit pct. 6.1. din același contract, pentru 1 Gcal de energie termică consumată, consumatorul va achita furnizorului, conform tarifului în vigoare 1 122,00 lei. Pct. 6.2 stipulează că, în cazul modificării de către organele de directivă a tarifelor pentru energia termică, calculele se vor efectua conform tarifelor modificate fără reîncheierea contractului, din momentul adoptării și intrării în vigoare a acestora.

În conformitate cu pct. 3.1.8. al contractului, furnizorul, lunar, înaintează consumatorului factura emisă în baza indicilor echipamentelor de măsurare pentru plata

energiei termice la tariful în vigoare, aprobat de ANRE, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de expirarea termenului limită de plată a facturii, indicat în aceasta.

În acord cu art. 1108 alin. (1) și (4) din Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit. Dispozițiile prezentului capitol se aplică și vânzării-cumpărării drepturilor și altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul și apa, furnizate prin rețea, precum și conținutului digital, în măsura în care aceste dispoziții nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

În speță, odată cu furnizarea energiei termice, furnizorul a eliberat facturi fiscale și conturi de plată către APC nr. A0130-0187, fapt rezultat nemijlocit din înscrisurile anexate și anume, factura fiscală AAS nr. 3438827, factură contrasemnată și aplicată ștampila de către APC nr. A0130-0187, nemijlocit (f.d. 14).

Conform soldului datoriei, la 30 aprilie 2025 pentru facturile emise în perioada de timp 01 martie 2024 – 31 martie 2024, consumatorul APC nr. A0130-0187 înregistrează o datorie la energia termică în sumă de 145 747,07 lei (f.d. 9).

Judecătorul reține că, contractul de furnizare a energiei termice nr. 5247 din 01 iulie 2020, semnat prin manifestare a acordului de voință liber exprimat și neviciat de către ACC nr. 55/143 (actualmente APC nr. A0130-0187), a instituit în beneficiul ultimei dreptul de a primi energie termică de la SA „Termoelectrica” până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a rețelelor termice dar și obligația de a achita contravaloarea.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că, SA „Termoelectrica” în baza contractului de furnizare a energiei termice, a prestat servicii, iar pârâta APC nr. A0130-0187, a acceptat prestarea și a beneficiat de serviciile acordate.

În legătură cu acumularea datoriei, pentru facturile emise în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, reclamanta a expediat în adresa pârâtei, la 27 ianuarie 2025 notificarea nr. 79/190j, prin care, a solicitat achitarea datoriei acumulate pentru energia termică în sumă de 154 571,71 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 12 961,92 lei, în termen de 7 zile din momentul recepționării notificării, notificare recepționată la 20 februarie 2025 de către pârâtă (f.d. 16-17).

Dat fiind că, APC nr. A0130-0187 nu și-a onorat pe deplin obligația de plată a întregului volum de energie termică livrată și că, mai înregistrează o datorie către furnizor în mărime de 145 747,07 lei, partea reclamantă SA „Termoelectrica” a promovat în instanța de judecată o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea datoriei menționate și a dobânzii de întârziere.

Astfel, obiectul generic și material al acțiunii îl constituie suma de 145 747,07 lei, cu titlu de datorie la energia termică consumată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024.

Potrivit art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea

serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Conform art. 51 alin. (1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale pentru proprietari sau locatari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari. În cazul în care contractul, din motive tehnice, nu poate fi încheiat direct cu proprietarii/locatarii, acesta se încheie între prestatorii de servicii și administrator (asociația de proprietari în condominiu), care, la rândul său, încheie contracte cu fiecare proprietar/locatar.

Totodată, în conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, în sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile locative cu sisteme colective de alimentare cu energie termică, din căminele și blocurile locative departamentale, inclusiv din unitățile în condominiu aflate în proprietatea statului sau a autorităților administrației publice centrale sau locale, este administratorul asociației/gestionarul condominiului, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul. Furnizorul repartizează lunar cantitatea de energie termică consumată între proprietarii de unități sau chiriași în baza datelor prezentate de către administratorul asociației/gestionarul condominiului. Dacă în blocul locativ există spații nelocuibile în proprietatea/folosința/gestiunea terților, furnizorul încheie contracte de furnizare a energiei termice în mod separat cu fiecare proprietar/chiriaș/gestionar al spațiilor nelocuibile, cu condiția instalării obligatorii a echipamentului de măsurare. În cazul în care nu există posibilitatea tehnică de montare a echipamentului de măsurare pentru spațiile nelocuibile aflate în proprietatea/folosința/gestiunea terților, sarcina repartizării cantității de energie termică consumate constituie obligația furnizorului, care se realizează în baza Regulamentului cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale.

În concluzie, ansamblul acestor norme de drept urmăresc scopul de a concretiza că, dreptul pretins în instanța de judecată de către SA „Termoelectrica” nu este opozabil decât subiectului cu care are încheiat contract, la caz APC nr. A0130-0187, anterior ACC nr. 55/143.

Prin urmare, se impune a fi notat că, în cazul în care contractul există acesta nu poate fi ocolit sau ignorat cu rea-credință. Or, potrivit art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

În acord cu art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit prevederilor art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate art. 858 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 861 alin. (2) din Codul civil prevede că, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

De asemenea, se reține că, conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra cu circumstanțele cauzei, se conchide că, furnizorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și a livrat energia termică până la branșamentul termic stabilit, și, respectiv, consumatorul urmează să achite costul acesteia conform contractului încheiat.

Iar, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de furnizare a energiei termice până la hotarul de delimitare stabilit conform contractului de livrare a energiei termice nr. 5247 din 01 iulie 2020, urmează a fi pusă în sarcina părții pârâte ACC nr. 55/143 (actualmente APC nr. A0130-0187), în calitate de consumator al serviciilor prestate de SA „Termoelectrica”.

În condițiile în care, partea pârâtă, pentru perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, înregistrează o datorie în mărime de 145 747,07 lei față de SA „Termoelectrica” pentru consumul energiei termice, judecătorul conchide asupra temeiniciei pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărime totală de 145 747,07 lei, acumulată pentru perioada specificată supra.

Astfel că, judecătorul va dispune încasarea din contul părții pârâte APC nr. A0130-0187 în beneficiul reclamantei SA „Termoelectrica” a datoriei formată pentru energia termică în mărime de 145 747,07 lei acumulată pentru perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În concluzie, se atestă că, partea pârâtă nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare a contractului de către partea reclamantă.

Refuzul părții pârâte de a achita la timp plata pentru agentul termic livrat de către partea reclamantă nu a fost justificat prin careva probe pertinente, de unde rezultă că, nu și-a onorat intenționat obligațiile în termenul stabilit, acesta urmând să achite dobânda de întârziere în mărime de 12 961,91 lei, calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 31 decembrie 2024 și dobânda de întârziere în mărime de 6 923,98 lei, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2025 – 30 aprilie 2025, conform calculului prezentat de partea reclamantă (f.d. 10, 11).

Or, mărimea dobânzii de întârziere se reflectă în calculul prezentat de partea reclamantă, iar partea pârâtă nu a oferit vreo dovadă contrară sau argument de natură să diminueze, să modifice ori să înlăture suma astfel stabilită.

La caz, argumentul pârâtei expus în referință, potrivit căruia, responsabilitatea plății datoriei revine consumatorilor finali și nu asociației, nu poate fi reținut, or, conform contractului încheiat cu furnizorul, anume consumatorului care în speță este APC nr. A0130-0187 îi revine obligația de a achita prețul serviciului de care a beneficiat și nu consumatorilor finali.

În această ordine de idei, judecătorul reiterează că, la încasarea datoriilor pentru energia termică de la persoanele fizice, calitatea de creditor îi revine gestionarului fondului locativ, adică APC nr. A0130-0187 care este beneficiar al plăților încasate iar SA „Termoelectrica” îi revine calitatea de creditor față de APC nr. A0130-0187, prin prisma Contractului nr. 5247 din 01 iulie 2020, încheiat cu gestionarul fondului locativ.

La fel, raționamentul pârâtei expus în referință precum că, prin Legea cu privire la condominiu nr. 187 din 14 iulie 2022, asociația are rol de intermediar și respectiv nu este responsabilă de plata datoriilor față de SA „Termoelectrica”, urmează a fi respins, din motiv că încasarea datoriei se solicită în baza contractului de livrare a energiei termice încheiat până la adoptarea și intrarea în vigoare a Legii cu privire la condominiu nr. 187 din 14 iulie 2022, care a fost semnat de părți.

În consecvent, judecătorul nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de părți, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Sintetizând aspectele enunțate, judecătorul constată că, la caz, se întrunesc condițiile prevăzute de lege întru încasarea datoriei acumulate pentru energia termică consumată, fapt pentru care acțiunea depusă de SA „Termoelectrica" împotriva APC nr. A0130-0187, urmează a fi admisă ca fiind întemeiată.

Consecvent, instanța investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023.

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Conform art. 84 din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023.

În acord cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia

i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, la materialele cauzei a fost anexat ordinul de plată nr. 10804 din 19 iunie 2025 prin care se atestă că, SA „Termoelectrica” a achitat taxa de stat la depunerea acțiunii în mărime de 5 518,96 lei (f.d. 32).

Tot din actele cauzei și anume din ordinul de plată nr. 10805 din 19 iunie 2025 se atestă că, SA „Termoelectrica” a achitat taxa de timbru la depunerea acțiunii în mărime de 200 lei (f.d. 33).

Respectiv, având în vedere că, acțiunea este admisă, pârâta APC nr. A0130-0187 urmează să compenseze SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată menționate.

Fața de cele ce preced, judecătorul ajunge la concluzia de a admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Termoelectrica” împotriva APC nr. A0130-0187 cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu A0130-0187 cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Asociația de Proprietari din Condominiu A0130-0187, IDNO *****în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, IDNO *****, datoria pentru prestarea energiei termice în mărime de 145747, 07 (o sută patruzeci și cinci mii șapte sute patruzeci și șapte, 07) lei, formată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024, dobânda de întârziere în sumă de 19885, 90 (nouăsprezece mii opt sute optzeci și cinci, 90) lei, calculată pentru perioada 01 mai 2024-30 aprilie 2025, cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în mărime de 5518, 96 (cinci mii cinci sute optsprezece, 96) lei și pentru taxa de timbru în sumă de 200, 00 (două sute, 00) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul **Mihaela Scripliuc**